

מהנעשה ונשמע

י"ר ע"י איחוד חבורות האברכים - לזבלין

בנשיאות מורנו הגה"צ רבי מנחם ברוך יאווע שליט"א בעל 'מתיקות התורה'

שמחת השבע ברכות לחתן הרה"ג ר' נפתלי יאווע שליט"א
בן מורנו הגה"צ שליט"א לאנ"ש דקהילתנו בעיד בני ברק יצ"ו

משאו של כ"ק מרן האדמו"ר משבט הלוי הגה"צ רבי יוסף בנימין וואזנר שליט"א
גאב"ד זכרון מאיר וראש ישיבת חכמי לזבלין בני ברק
נכדו וממשיך דרכו של רבנו רשכבה"ג מרן פוסק הדוד בעל "שבט הלוי" זצוק"ל

שוקני חק יזע"א צפה ברוח קדשו למרחוק שתלמיד זה יזכה למעלותיו המיוחדות שירביץ תורה לעדרים ויזכה את הרבים בספריו ובשיחותיו, פה מפיק מתיקות.

ואליכם התלמידים אני פונה ואומר, שכדי לקבל תורה צריכים לבקש ולחפש אחר התורה, כי התורה אינה מתגלה לאדם מיד, אלא מסתתרת ממנו עד שהוא מחפש אחריה למצאה. וכמו שהיה המעשה בנכדו של רבי ברובל ממעזיבו יזע"א ששיחק עם חבריו במשחק מחבואים - כל אחד מהחברים התחבא במקום אחר ונכדו הלך והתחבא מתחת למיטת זקנו הקדוש רבי ברוך וכמוכן שמיראת הכבוד אף אחד לא נכנס לחדר זה של רבי ברוך לחפשו שם.

כיון שראה הנכד שלא מחפשים אותו, התחיל לכוות שמע רבי ברוך את קול בכיו, ניגש אליו ושאל אותו: נכדי היקר, מדוע אתה בוכה? מדוע אתה בוכה? אמר לו: סבא, שיחקתי עם הילדים מחבואים והתחבאתי, אבל אף אחד לא מחפש אותי. פרץ רבי ברוך בבכי ואמר: השכינה הקדושה מסתתרת מאידעו כרי שנחפשה ונבקשנה ואנו כלל לא מחפשים אותה, והשכינה ממררת על כך בבכי. לכן, אם רוצים לקבל תורה, צריך לדרוש ולבקש עד שנקבל מלא חפניים תורה ויראת שמים.

לסיום, ברצוני לומר לתלמידים דבר חשוב עד מאוד: בתפילת האמוראים בברכות (טו): מתפללים: 'זתרכה גבולנו בתלמידים', בפשטות לומדים שתיבת 'בתלמידים' מנקוד בניקוד שווא, שיתרכו לנו התלמידים לכבוד, אבל אפשר לנקוד זאת בניקוד פתח 'בתלמידים', כי כשהרוב רוצה להשפיע לתלמידים, יש יצר הרע מיוחד לתלמידים לשים מחסום בליבם, כאומרים לרבים עד כאן תבוא ולא תתערב בענייניו ובמעשיו לתקן אותם שיהיו רצויים. אלא תן לנו לנחוג כאוות נפשנו.

הברכה הראשונה בשבע ברכות היא 'שהכל ברא לכבוד', וצריך באור, הלא שבע ברכות נתקנו על החתן והכלה, אם כן מדוע מברכים בכרכה ראשונה 'שהכל ברא לכבוד' על הנאספים?

ונראה לבאר על פי מה שמסופר על מרן הגרב"ד ליבוביץ זצוק"ל בעמח"ס 'ברכת שמואל שנכנס לבית מלון לקנות כוס תה, לאחר ששתה וכו' לשלם, ביקשו ממנו שבע רובל לתשלום, תמה הגרב"ד, 'כה הרבה לשלם עבור כוס אחד?!', אמר לו בעל הבית מלון: לא עבור הכוס תה בלבד אתה משלם, אלא על הבית מלון היפה והמפואר שישבת בו בעת ששתית, ועל השולחן והכיסאות המהודרים ועל המלצר האדיב שמניש את הכוס תה, ולכן המחיר בהתאם.

כשיצא הגרב"ד אמר, עכשיו תורן לי קושיא בכרכות, על פרי העין מברכים בורא פרי העין, על פרי האדמה מברכים בורא פרי האדמה, אבל כשבאים לשתות כוס מים מברכים שהכל נזיה ברברו, כי לא די להודות על הכוס מים, אלא צריך להודות על כל הבריאה הנפלאה ולאחר מכן שותים את הכוס מים, וזה שדווקא

במים נתקנו לברך כן, משום שמים הם שורש הכל, והם מצמיחים את כל הפירות והאלנות ואפילו הלחם והיין שנתקנו עליהם ברכות מיוחדות תלויים במים שמצמיחים את החיטה והענבים, אם כן ראוי לברך על המים ברכת 'שהכל נזיה ברברו', משום שהמים כוללים את כל הבריאה.

ובזה יתורן גם הברכה שמברכים 'שהכל ברא לכבוד', כי לא די לברך שבע ברכות על החתן והכלה, אלא צריך לברך גם על הנאספים שמסביב, שמשמחים את החתן והכלה. וזכר אני את נשיא המוסדות שליט"א, עוד מימי עלומים, שהיה תלמיד חביב ומקורב מאוד מאוד לזקני מרן בעל השבט הלוי, וכעראה הסיבה לכך היתה משום

כ"ק אדמו"ר משבט הלוי בסוד שיחה עם מורנו הגה"צ שליט"א

אנו מאחלים להרב שליט"א שהקב"ה ירבה גבולו בתלמידים, חרתי משמע, שיזכה להרביץ תורה לתלמידים רבים, ושירבה גבולו בתלמידים בעצמם, שיחיו תלמידי חכמים וירא ח' בעלי מידות טובות, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה באהבה, אכ"ר.

בלק ארמו"ר משבט הלוי שליט"א בלהיים עם מורנו הגה"צ שליט"א

הלל פהקהל בעת משא בלק ארמו"ר משבט הלוי שליט"א

על כן היה האמורא הקדוש מבקש: 'שיתרבה גבולו בתלמידים, היינו, שיתרבה גבול ההשפעה שלנו בתלמידים באיכות, היינו, שיתרבה גבולו בתוך ליבם של התלמידים לקבל את דברי תורתנו שיעלו אותם על דרך המלך.

דברי כ"ק מרן האדמו"ר מסטדיקוב שליט"א

למען זאת, וכך יוכל הוולד להיוולד בשלום, וכך עשו ונולד הילד לשלום.

כך אמר הקב"ה למשה, יש בשמים קטרוג' הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז ואין שום עצה, רק שיכריזו בעוה"ז "ויסעו" כבר נוסעים על הים, אז בעולם העליון יעזבו את הקטרוג, שהרי זה כבר לאור מעשה, וכך יתבטל הקטרוג.

זה הביאור גם בברכת 'וצר הארס', יש בשמים קטרוג גדול על כל שידוך, הס"מ וחילוחיו לא רוצים ששידוך יהודי יצא לפועל ויבאו מכך דורות חרשים של יהודים, לכן אמרו חז"ל שזיווג של ארס דומה לקר"ס, שיש קטרוג גדול. ומה העצה? לברך 'וצר הארס לא על החתן, אלא על הדור הבא העתיד להיוולד מהחתן והכלה, וכך המקטרגים רואים שזה כבר לאחר מעשה, לאחר ברכה, כבר בירכו 'וצר הארס על הדור החדש, אז כבר נפסק בעוה"ז שהשידוך יצא לפועל ואין מה לקטרוג.

בלהיים

כשבע ברכות מברכים 'וצר הארס', ולכאורה ברכה זו היא צריך לברך כשהחתן נולד, מכיון שאו הילד נוצר ולא עכשיו כשהוא כבר מתחתן ועבר זמן בטל ברכותו?

ונראה ליישב כך, חז"ל אמרו (פסחים קיח). קשה זיווג של ארס כקריעת ים סוף, וצריך להבין, מה הרמיון בין זיווג של ארס לקר"ס? נראה לבאר עפ"י מה שאמר מרן מהר"י מבעלזא בשם הרבי ר' אלימלך, יצוין כי ווארט זה לא מוזכר בשום מקום בשם ר' אלימלך, אלא מהמר"י חטף תנומה לפני הטיט, ונתעלה אליו ר' אלימלך ואמר לו בכל דור יש לי תלמיד, שאל אותי שאלה וכך תחיה תלמיד.

בלק ארמו"ר מסטדיקוב בסוה' שידוך עם מורנו הגה"צ שליט"א

נושא רפרים בשמחה

שאל אותו ר' יהושע על הכתוב: "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" ולכאורה תמוה מה זה "מה תצעק אלי", מה יעשה משה אם לא לצעוק לה? אלא משל למה"ר, לבת מלך שהייתה יולדת נפלים והלך המלך לשאול בחכמים מה לעשות. בדקו החכמים ודרשו ומצאו שזה לא דבר טבעי, אלא על ידי מכשפים שמונעים את לידת הוולד והורגים אותו על ידי כישוף, ויעזו לו שעוד לפני שנולד הוולד, יודיעו שכבר הוא נולד וכך המכשפים ימנעו מלעשות כישוף, כי יסברו שכבר התינוק נולד ואין בידם

[כאן פנה האדמו"ר שליט"א לחתן ואמר:] כשאתה תחתן את הילדים שלך והרב שליט"א יזמן אותי בעוה"ז, נזכור שכבר ברכנו עליהם עכשיו 'וצר הארס'. ה' יעזור שיהיה בנך עדי עד ודורות ישרים מבורכים ונזכה לביאת נואל צדק במהרה בימינו, אמן.

לעשות. בדקו החכמים ודרשו ומצאו שזה לא דבר טבעי, אלא על ידי מכשפים שמונעים את לידת הוולד והורגים אותו על ידי כישוף, ויעזו לו שעוד לפני שנולד הוולד, יודיעו שכבר הוא נולד וכך המכשפים ימנעו מלעשות כישוף, כי יסברו שכבר התינוק נולד ואין בידם

המשא המרכזי מאת מורנו הגה"צ שליט"א

העתידים לחיות בימות הנאולה, ויבנה את בית המקדש, וילמדו דעת ח' איך לקיים את מצוות הקרבנות ככוונה

פזמון הציפיה לגאולה בליל פסח

הרצויה, מתוך הכרת הטוב לח' על חסדיו שבאבריו גופינו, כיכר דרך אברי הקרבנות. והמשיח ילמדנו שלא לטעות בכימי הנלות ולאכול זה את זה כמידת השנאה שאוכל את העריא, אלא להיפך, לחיות באחרות וכל אחד יקבל את המידות הטובות שבחברו, כי באחד יש את מידת השנאה - החתול הצנוע, וברעהו יש את מידת הגדי הרך והנעים במידותיו, ועל כל אחד לאכול ולסגל לעצמו את כל המידות הטובות.

והכלב - הכלבים ישחקו ויבשרונו שאליהו הנביא בעיר (ב"ק ס:), כי אליהו

"ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך" בשבח ובהודיה לח' יתברך נמצאים אנו בשמחת שבע ברכות לבני ובקרוב בעוה"ז עומד להתקיים שמחת מצות פדיון הבן לכדי בן לחתני ה"ו.

הנ הפסח קרב ובא וישראל קדושים נהנו לומר לאחר סדר ליל פסח את הפזמון 'חג גדיא', ונראה לבאר פזמון זה שהוא רומז על הנאולה העתידה:

חד גדיא דובין אבא - משיח צדקנו הנקרא אביהם של ישראל יתגלה, ובדין התורה - שני לוחות הברית, הרמוזים בתרי זוזי, ויבשרנו על המצווה להקריב 'חד גדיא' - קרבן 'חדש ומיוחד', ('ח'ת'ת בארמית הינו 'חדש') והוא קרבן הנאולה, על הניסים

שאפרה - מיסוד העפר - מטהר טמאים, ויסוד הרוח נמצא בשירת הלויים בעת שחיטת השור והקרבות בבית המקדש. ועוד יש לומר, שהשוחט זהו מלך המשיח שישחט את שור הכהן המתוקן לצדיקים לעתיד לבוא.

ואתא מלאך המוות ושחט לשוחט - מלאך המוות זהו היצר הרע שיתחפף לעתיד ליצר טוב, ולפי זה יש לכאר שהוא ישחט את דרכם הרעה של הכהנים הצדוקים, שהיו שוחטים קורבנות שלא לשם שמים, ובלי ללמד את בעלי הקרבנות להתבונן בחסדי ה' שבגופם הניכרים באברי הקרבנות, אלא כולם ישחטו לשם שמים ומתוך התבוננות בחסדי ה'.

ואתא הקב"ה ושחט למלאך המוות - כדאמרו חז"ל (סוכה נב.): שעתידי ה' לשחוט את היצר הרע, ולצדיקים הוא ידמה כהר גבוה ולרשעים כחוט השערה, וזו יקח ממלאך המוות את הכהן להרוג בני אדם, ו'בלע המוות לנצח', ויהפך שמו ממלאך המוות למלאך החיים.

ולרגל השמחות הקיימות במעוננו יש לכאר שחתי זוז' הם בני חונו וכאומר 'תרי - זוג', ומכאן יש לימוד שכשחתי בני חונו רוצים לזכות שהשכינה תשכון במעונם, עליהם לקיים 'זוז' ולזוז מהטבעים שהורגלו להם בעבר ולהיות גמישים למול הטבעים השונים של בני חונו וכך להעריך זה את זה.

ו'תרי זוז' מלמדנו, ששני בני חונו צריכים לנהוג כך, ולא שכל אחד יצפה מהשני שהוא יזוז וישתנה לטובתו, וכשישתנה כך, יזכו לשלום בית אמיתי וב'תרי זוז' כאלו חונו רוכש 'חד גדיא' - ילד חרש, והילד יהיה רך וטוב כגדי במידות טובות וביראת שמים ובכך האישי זוכה וקונה לעצמו קניין

מורנו הגה"צ במשא המרביו

הנביא שהוא ציר נאמן ילמדנו את מידת הנאמנות שבכלבים, להיות נאמנים לה' ולעבריו הנאמנים.

ואתא חוטרא וחיכה לכלבא - בעת והכאה, החוטרא ר'בק ככלב וכך רמזו שמידת הנאמנות של הכלבים תהיה רבוקה בבית המקדש העשוי מעצי ארזים, על ידי שהכהנים ילמדו בעת עבודתם את המידה הזו, וכן המשיח ילמדנו שבמקום להכות זה את זה במקל, נשתמש במידת המטה - המשענת, להישען רק על ה', כמשה רבנו שמתוה סימל את ההישענות על ה' לבדו, שעל כן הוא נקרא "מטה האלוקים".

ואתא נורא ושרף לחוטרא - אש התורה שילמדנו המשיח תשרוף את הקוצים שבליבנו, שהם התאוות והמידות הרעות והאיר את בית המקדש העשוי מעץ [ארז] ואת העבודות הנעשות בו, וקיים: "והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל ה' ה' אל בית אלוקי יעקב ויורנו מורכיו ונלכה באורחותיו, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים", היינו, שאת התורה שילמדנו המשיח, להעמיק בהתבוננות בחסדי ה' - ילמדו הכהנים שבבית המקדש לעם ישראל.

עוברים לברכה

ואתא מיא - הם המים שעתידין לצאת מבית קדשי הקדשים (זומא עז:), שהם המים ששפכו ישראל במשך הדורות בבית המקדש - שניסכו מים על גבי המזבח, מתוך התבוננות בחסד המים שעל ידם גדלים הפרות והתבואה, והם שומרים את העולם מלהישרף, והמים הללו יטהרו את כל הטמאים (שם).

ואתא תורא ושתה למיא - זהו משיח בן יוסף שנמשל לשור, שיקבל עליו את מלכות בית דוד שנמשלו למים של מעין השילוח (סנהדרין צד:), ויקבל ממשיח בן דוד את הדרת של הענוה כמים, וישרדו ויערוך את מלחמותיו.

ואתא השוחט - לעיל היו יסודות האש והמים, וכעת השוחט שוחט את הפרה הארומה

להקראות 'אבא'.

ובפרט שאם זוכה, ה' חונן אותו בכך זכר בכור ומקיים בו 'דובין אבא' שקונה את הבן הבכור מאת הכהן על ידי פריון בחמישה סלעים, וגם האמא תזכה להביא 'חד גדיא' לקרבן יולדת, כשיבנה בית המקדש במהרה בימינו, אמן.

דברי הוגאון הגדול הרב ברוך דוב דיסקין שליט"א ראש ישיבת 'אוהרות תורה' וראש כולל 'נהלת משה'

נותן חיזוק, זה נותן להבין מהי מתיקות התורה, שעומת לאדם מתיקות אמיתית בחיים. זכרנו לפני כשלושים שנה, כאן בעיר התורה בני ברק בכלל נחלת משה, למרדתי יחד עם

הראש ישיבה שליט"א, ואי אפשר לשכוח את השקידה ואת ההתמדה המופלאה שלו בתורה, והכל בענוות חן וביראת שמים גדולה, וכעת ברוך ה' הוא זוכה להרביץ תורה ברחבי הארץ והעולם.

אחד בא פעם לאחד מעדולי ישראל זצ"ל ואמר לו, כתוב על התורה: "מתוקים מרוב טעם ונפת צופים" ואני לומר ולא מרגיש מתיקות, אמר לו, גם אם תיקח את המאכל המתוק ביותר, אם יש לך פצעים בפה, אתה לא תרגיש את המתיקות, כך בתורה יש מתיקות גדולה, אם זה לא מתוק לך, סימן שיש לך פצעים בפה, הבעיה היא בכך - לבנבא, ולא לבפצא' - בתורה, שהיא חפצי שמים.

די תורה איז זיס, התורה היא מתוקה, אלא שהמתיקות הזאת מוסתרת מעיני רבים, והראש ישיבה מאיר בהיכל התורה ריך ספריו ושיחותיו את המתיקות של התורה, של המצוות, של הדרכות בקב"ה, של המעשים, כל דבר ודבר בזמנו.

אברך בכרכת הריוט, שהקב"ה יעזור, שיעלה היוונ יפה, שיהיו דורות ישרים מבורכים ושהראש ישיבה ימשיך הלאה להחזיר את המתיקות לכולם, מתוך שמחה, מתוך נחת, מתוך בריאות, ושלכל התלמידים תהיה סיעתא דשמיא, אמן.

נמצאים בשמחת חתן וכלה, הראש ישיבה קרא לספריו בשם 'מתיקות התורה, מתיקות התפילה, מתיקות השבת, מתיקות הש"ס, מתיקות ההלכה וכו', ידוע בשם את

של החזו"א, על הפסוק: "ויורוהו ה' עז... וימתקו המים", שאומר, אם אדם מערב סוכר עם מים, האם המים עצמם נעשים מתוקים, או שהמים נשארים ללא טעם והמתיקות שהאדם טועם היא רק מהסוכר? ומבאר, שאכן המתיקות היא רק של הסוכר ולא שהמים עצמם הם מתוקים, כי המים כשלעצמם הם לא מתוקים, אבל כאן נאמר: "וימתקו המים", שהמים בעצמם נהיו מתוקים.

כך החיים, כשלעצמם הם מרים, ולכל אדם יש ייסורים וכל אחד מנסה להמתיק את חייו על ידי שירה ושמחה וטוילים ואבילה וכדומה, ובאמת המריחות עדיין נשארת, רק יש הרגשה של הנאה זמנית, כמו שאדם אוכל סוכר, והדבר היחיד שיכול להמתיק באמת את החיים זה "ויורוהו ה' עז וימתקו המים" - כשאדם מחזיק בעין החיים, כלומר שהוא רבוק בקב"ה, רבוק בתורתו הקדושה, או באמת החיים שלו בעצמם נעשים מתוקים, ואילו כשמנסה להמתיק את החיים בכל מיני הנאות של העולם הזה, אחר כך הוא חוזר לצרות ולבעיות שלו כבתחילה.

ברוך ה' הראש ישיבה שליט"א בעל המתיקות מלמד את מתיקות התורה וזוכה להאחזק את התורה על כולם. אני מעיין בספרים שיוצאים משיחותיו המתבררי בכי מדרשא, זה

נשא דברים בשמחה

דברי המשב"ק לבית 'שבט הלוי' הרה"ה אליעזר דב אנגל שליט"א

ואת ברכובות העיר, בכדי שלא להפריע לאחרים בעצירת התנועה ובפרט מפני מידת הענווה והצנע לכת שחזו חוקים אצלו, לכן לא רצה לעשות את האירוע בפרסום גדול, ואע"פ שהמטרה היא לצורך מצוה של הכנסת ספר תורה, ועל כן היה נזהר לקבוע את תאריך התחלוקה כחול המועד ובשעה 6:00 בבוקר, והיה אומר שכך נהג החתם סופר לערוך את תהלוכת הכנסת ספר תורה בשעות הבוקר המוקדמות.

בכל פעם שהייתי משמש את בעל "שבט הלוי" וכגון כשהבאתי לו את הספל לנטילת ידיים, בכל פעם מחדש הוא היה אומר 'אנטשולדינט אויף די טרחח [סליחה על הטרחה], הנהגה שמראה על הענווה הגדולה שהייתה בו.

נאמר ווארט קטן ששמעתי מפי בנו של ה"שבט הלוי", בעל "מחשבת הלוי", ששאל מדוע משמחים כל כך את החתן והכלה בכל שבעת ימים? אלא שאחד התנאים להצליח בשלום בית, הוא השמחה והאווירה הטובה בבית, והכל תלוי באיש, שאם האיש חוזר לביתו כששמחה וצהלה על פניו, זהו השומר על כל הבית, והוא מקיים בכך מצות "ושימח את אשתו אשר לקח" שזוהי מצוה תמידית, ולכן משמחים כל כך את החתן והכלה בכל שבעת ימי המשתה, כדי שידעו שזהו הדבר היסודי ביותר שראוי להתאמץ ולגלות איך לשמוח ובעיקר איך לשמח את הוולד.

אני רוצה לאחל לנשיא המוסדות שליט"א שיהיה לו תמיד נחת מכל התלמידים, אני אומר שוב, זה מרגש אותי לראות את תלמידי תלמידי של ה"שבט הלוי", רואים עליכם מעלה מיוחדת ממש כמו אצל ה"שבט הלוי", שיהיה הרכבה שמחות ונחת לכולם, ה' ימלא כל משאלות ליבכם לטובה, אמן.

ברשות הבעל שמחה מרן ראש הישיבה ונשיא המוסדות שליט"א, זכות גדולה יש לי להשתתף בשמחת השבע ברכות לבנו. אני מתפעל ומתרגש לראות את התלמידים החשובים.

זכיתי לשמש רבות את בעל "שבט הלוי" זצוק"ל וכן את בנו בעל "מחשבת הלוי" זצוק"ל וכעת להבחיל"ח גם את נכדו הרבי שליט"א, אני זוכר את מאור פניו של פוסק הדור מרן בעל "שבט הלוי" כלפי הראש ישיבה בעל המתקנות שליט"א כשהיו משוחחים יחד בלימוד.

היה מרגילה בפומיה של מרן פוסק הדור זצוק"ל לומר: 'מי שלומר אצלי, יש לו שורש נשמה שלי, או כיון שהראש ישיבה למד תורה אצל מרן פוסק הדור, אנו מרגישים את השורש נשמה של השבט הלוי אצל הראש ישיבה שליט"א.

אני רוצה לומר לכם, הראש ישיבה שליט"א מצודתו פרוסה בכל קצוות תבל, הגיליונות והספרים של 'מתקנות' כובשים את לבבות הציבור, כולם קוראים את המאמרים העמוקים ונהנים מאוד, מרגישים את המתקנות של מרן בעל "שבט הלוי".

ישנן מעלות רבות שראיתי אצל בעל "שבט הלוי", אבל העולה על כולם - הוזהרות הגדולה שהייתה לו בענייני בין אדם לחברו, שהוא הקפיד על כך מאוד בצורה בלתי רגילה, כל ההסתכלות והמחשבה שלו היתה איך לשמור לא לצער שום יהודי ולא להחליש דעת של אחרים.

אני אתן לכם רק דוגמה לסיפורים בתחומים רבים שראיתי את גודל הוזהרות והקפדתו בדברים שבין אדם לחברו. כאשר היתה אמורה לחתקיים תהלוכת הכנסת ספר תורה, לא היתה רעיו של ה"שבט הלוי" נוחה לעשות

המשב"ק לבית שבט הלוי יא"א

מרב"ק מפי אדמו"ר הנה"צ שליט"א

שמחת פדיון הבן לנכד מורנו הגה"צ שליט"א בן לחתנו הרה"ה ר' ישראל שלמה לעפקאוויטש שליט"א

נאב"ד היכל הוראה שליט"א
נשא דברים בסעודה

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א
בסוד שיה עם מורינו הנה"צ שליט"א

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א
בברכת מול"ט לאבי הבן

